

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА СУСПІЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН
КАФЕДРА ДИТЯЧИХ ХВОРОБ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
VI МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«СОЦІАЛЬНО-ЕТИЧНІ ТА ДЕОНТОЛОГІЧНІ
ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ»

20-21 ЛЮТОГО 2025 РОКУ

м. Запоріжжя

<i>Недельська С.М., Мазур В.І.</i> ПЕДАГОГІЧНІ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ VI КУРСУ ПРИ ВИВЧЕННІ «ПЕДІАТРІЇ» ПРИ ДИСТАНЦІЙНІЙ ФОРМІ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ	108
<i>Сидоренко О.В.</i> ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ФІЗИЧНА ТЕРАПІЯ, ЕРГОТЕРАПІЯ»	109
<i>Соляненко О.Л.</i> АКТУАЛЬНІСТЬ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У МЕДИЧНИХ ЗВО	110
<i>Соляник О.В.</i> СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ З ПРОПЕДЕВТИКИ ПЕДІАТРІЇ	111
<i>Строгонова Т.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО ВИКЛАДАННЯ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ І СТАТИСТИКИ У МЕДИЧНИХ ЗВО	112
<i>Трегуб С.Є.</i> ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В МЕДИЧНИХ ЗВО	113
<i>Федько О.Ю.</i> ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЧАТКОВОГО ЕТАПУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ	114
<i>Щербак В.В., Пода О.А., Ткаченко О.Я., Бубир Л.М., Олійніченко М.О., Климко Д.О., Рубан Ю.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ МІЖНАРОДНОГО ФАКУЛЬТЕТУ НА КАФЕДРІ ПЕДІАТРІЇ №2 ПДМУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	115

СЕКЦІЯ 7. МЕДИЦИНА В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВІЙНИ

<i>Волосовець О.П., Волосовець А.О.</i> ДЕФІЦИТ МЕДИЧНИХ КАДРІВ В УКРАЇНІ В ЧАСИ ВІЙНИ	121
<i>Амма А.В.</i> ТРАНСФОРМАЦІЯ КОМУНІКАТИВНИХ СТРАТЕГІЙ ЛЮДИНИ У ВІРТУАЛЬНОМУ ПРОСТОРІ В ІНТЕРПРЕТАЦІЇ М. МАК-ЛЮЕНА	124
<i>Денисенко В.В.</i> СИНДРОМ УЛІССА: МІГРАЦІЯ, ПСИХОЛОГІЧНІ ПОРУШЕННЯ ТА ОСОБИСТІСНІ РЕСУРСИ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ	126
<i>Гречка Я.С., Черненко О.Є.</i> ОСОБЛИВОСТІ КОМПЛЕКСНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ПОСТРАЖДАЛИХ ВІД ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ	128
<i>Іріюглу Ю.О.</i> СУСПІЛЬНІ АСПЕКТИ ПИТАНЬ МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ	129
<i>Кочуровська А.О., Лукашенко Л.В.</i> МЕДИКО-ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ПОСТРАЖДАЛИХ ВІД ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ	131
<i>Моргунцов В.О.</i> МЕДИЦИНА ЯК ЗРАЗОК ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ЗМІН В УМОВАХ ВІЙНИ ТА РІЛЬ ОСОБИСТОСТІ В СИСТЕМІ ЗМІН	134
<i>Підкова В.Я., Зелезінська Н.Я., Катрич Ю.О.</i> СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ СТАН ТА МЕНТАЛЬНЕ ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ ТА МОЛОДИХ ЛЮДЕЙ В УМОВАХ ВІЙНИ	136
<i>Семененко А.А.</i> ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ УКРАЇНЦІВ	138
<i>Сметаніна К.І., Матвійчук В.С., Півнюк М.І.</i> ФАРМАЦЕВТИЧНА ДОПОМОГА ПРИ НАЯВНОСТІ ПСИХІЧНИХ РОЗЛАДІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ТРАВМОЮ ТА СТРЕСОМ	139
<i>Siusiuka V.H., Pavliuchenko M.I., Soloviova N.M., Kyrychenko M.M.</i> PREGNANCY DURING MILITARY AGGRESSION: FEATURES OF PSYCHO-EMOTIONAL DISORDERS AND THEIR CONSEQUENCES	141
<i>Усачова О.В., Денискова О.М., Сіліна Є.А.</i> ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ТА ПРОБЛЕМИ МЕДИКО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ПОСТРАЖДАЛИХ ВІД ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ В УКРАЇНІ	142
<i>Харун І.Л.</i> ЗВИЧНЕ НЕВИНОШУВАННЯ ВАГІТНОСТІ У ЖІНОК ІЗ ПОСТТРАВМАТИЧНИМ СТРЕСОВИМ РОЗЛАДОМ: МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД	144

в очі, взявши дитину за руку. Але, на жаль, цього не можна зробити при дистанційній формі навчання. Віртуальний пацієнт не вирішує питань живого спілкування з його психологічними проблемами. Тому викладач, дистанційно спілкуючись зі студентами, повинен наводити приклади зі своєї практики, не забувати про відчуття гумору.

Але й не треба забувати про лікарські помилки, які розглядаються не тільки, як варіант кейсу, але й з реальної практики. При цьому не забувати про психологічні і емоційні аспекти. Неприпустима байдужість. Завжди треба пам'ятати про ментальне здоров'я.

Використання високих технологій навчання та в практичній діяльності лікаря не виключає спілкування з пацієнтом. При цьому і викладачі, і студенти повинні пам'ятати про етичні та деонтологічні норми при спілкуванні з хворими дітьми та їх батьками. Тому на дистанційних практичних заняттях викладачі повинні давати не тільки «сухі» теоретичні викладки та алгоритми, а й приклади з клінічної практики про відносини між пацієнтом та хворим у різних випадках перебігу хвороби.

ВИСНОВКИ

1. Процес медичної освіти повинен орієнтуватися не тільки на отримання професійних знань і навичок, але і на виховання людяності, особливо в умовах дистанційного навчання під час війни.

2. Пріоритет у вихованні студента під час дистанційної освіти належить викладачу.

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ФІЗИЧНА ТЕРАПІЯ, ЕРГОТЕРАПІЯ»

*Сидоренко Оксана Василівна, кандидат філологічних наук, доцент,
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет*

У парадигмі професійної компетентності висококваліфікованого фахівця медичної галузі загалом і фізичного терапевта зокрема фундаментально значимою є комунікативна компетентність, оскільки спілкування (або ж комунікація) відіграє поліфункціональну роль у житті та діяльності людини, є стимулювальним фактором для особистісного розвитку та суспільної реалізації, адже “спілкування сприяє створенню умов для розвитку мотивації тих, хто займається професійною діяльністю, надає їй творчого характеру, розвиває особистості суб'єктів спілкування, попереджує виникнення психологічних бар'єрів” [2].

Фізичний терапевт зобов'язаний володіти комунікативними вміннями, адже вони є визначальним критерієм його успішної професійної самореалізації в майбутньому, створюють позитивний імідж як фахівця тощо.

Підготовка лікаря-ерготерапевта зі сформованою комунікативною компетентністю не відбувається в межах вивчення якоїсь конкретної дисципліни, вона не обмежена лише хронологічними рамками навчання, це процес постійнотривалий. Однак закласти розуміння спілкування як системи, засвоїти теоретико-практичний базис комунікації - це прерогатива системи освіти в медичному навчальному закладі.

Власне тому цілеспрямована підготовка мовної особистості майбутнього лікаря-ерготерапевта, до його мовленнєвої діяльності, культури спілкування триває протягом усього періоду навчання. Якщо раніше комунікативна майстерність була одним із багатьох завдань при вивченні дисципліни “Українська мова (за професійним спрямуванням)”, то зараз, завдяки вибірковим дисциплінам, ця робота носить комплексний характер, вибудовується завдяки наскрізній міждисциплінарній парадигмі тощо. Так, досягненню високого рівня володіння комунікативною компетентністю сприяє вивчення “Психології”, “Психології спілкування”, “Соціальної психології”, “Теорії та практики професійної мовної комунікації”, “Культури наукової мови”, “Культури спілкування фізичного терапевта”.

Такий підхід до формування комунікативної грамотності студентів дозволяє залучати різноякісні підходи (компетентнісний, культурологічний, діяльнісний) та пропрацьовувати максимально повний спектр компонентів досліджуваної компетентності (комунікативно-ціннісний, особистісно-комунікативний, поведінково-дієвий, комунікативно-когнітивний)

[3]. Як наслідок, студенти отримують комунікативні знання (тобто теоретичне володіння мовними нормами, знання законів і принципів спілкування, базових вимог до об'єкта та суб'єкта комунікативного акту), увиразнюють свої комунікативні здібності (вміння презентувати себе, налагоджувати комунікацію, керувати або ж маніпулювати процесом спілкування, "зчитувати" реакцію співрозмовника) та відпрацьовують комунікативні вміння (під ними розуміємо готовність студента реалізовувати професійне спілкування, яке передбачає навички саморегуляції, тобто контроль власних емоцій, поведінки під час комунікативного акту, бути соціально перцептивним, тобто за певних обставин виконувати різні соціальні ролі, налагоджувати контакт зі співрозмовником, уміти слухати тощо) [1].

Отже, процес формування комунікативної компетентності у студентів спеціальності "Фізична терапія, ерготерапія" повинен здійснюватися комплексно, адже йдеться про інтегративну професійну характеристику, що має складну багатокомпонентну організацію.

Список використаних джерел

1. Носовець Н.М., Пашко Т.О. Зміст і структура комунікативної компетентності майбутнього вчителя технологій. *Вісник Національного університету "Чернігівський колегіум" імені Т.Г. Шевченка*. Чернігів, 2020. Том 164, №8. С. 221-227.
2. Професійна етика URL: <http://pe.ptngu.com/12.html>
3. Семенов О.М. Формування комунікативної компетентності майбутніх економістів. *Педагогіка вищої та середньої школи: зб. наук. пр. Кривий Ріг*, 2013. №5. С. 266-270.

АКТУАЛЬНІСТЬ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У МЕДИЧНИХ ЗВО

*Соляненко Олена Леонідівна, ст.викладач кафедри іноземних мов,
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет*

Проблеми сьогодення внесли значні зміни в організацію навчального процесу вищої школи. Не винятком стали і медичні ЗВО. Пріоритетною формою організації навчального процесу стало дистанційне навчання, яке, в свою чергу, зумовило потребу опанування викладачами та здобувачами освіти інноваційних комп'ютерних технологій. Дистанційна форма вимагає від учасників навчального процесу вміння самостійно орієнтуватися у сучасному потоці інформації, використовувати різноманітні інтернет сервіси.

Впровадження дистанційної форми навчання має низку переваг як для студентів, так і для викладачів, а саме: безперервний освітній процес, доступність навчальної інформації, зручний індивідуалізований режим засвоєння матеріалу, можливість врахування власних здібностей та потреб кожного, вдосконалення професійних компетенцій. Серед недоліків можна зазначити недостатній рівень володіння комп'ютерними технологіями, відсутність належного обсягу навчально-методичного матеріалу, низьку мотивацію і самоорганізацію студентів, відсутність регулярного живого спілкування. Але, у свою чергу, диджиталізація суспільства дає можливість здійснення спілкування між учасниками за допомогою телефону, електронної скриньки та месенджерів.

Дистанційна форма навчання стала, безумовно, викликом для студентів, адже вимагає високої мотивації, дисциплінованості, самоорганізації, зосередженості, наполегливості та відповідальності. Активна самостійна пізнавальна діяльність є вимогою онлайн навчання для орієнтування в інформаційних потоках, опанування великого обсягу навчального матеріалу, корекції власних здобутків. При цьому роль викладача полягає в організації контролю отриманих знань, створенні комфортної атмосфери спілкування з метою відчуття студентами власної успішності і усвідомлення інтелектуальної спроможності.

Ефективність освітнього онлайн процесу ґрунтується на атмосфері доброзичливості та підтримки в опануванні нових знань, удосконаленні пізнавальної діяльності, набутті належних компетенцій. Важливими складовими дистанційних занять є актуальна інформація, цікава подача матеріалу, об'єктивність оцінювання, відсутність перенавантаження, баланс між